

[Forsvarsministeren.]

i Tyskland trukket tilbage i foråret, men da Slesvig-Holsten henhører under NATOs nordregion, og da ledelsen af forsvaret af dette område i krig påhviler chefen for hæren, general Hjalp, i hans egenskab af NATO-chef, må der naturnødvendigt være et snævert samarbejde med de i Slesvig-Holsten opstillede tyske styrker. Chefen for hæren i hans NATO-egenskab betegnes som COMLANDENMARK, og han henhører som sådan direkte under chefen for nordregionen, general Murray.

COMLANDENMARKs hovedkvarter, der således også er hovedkvarter for de tyske styrker i Slesvig-Holsten, er et NATO-hovedkvarter, og til hovedkvarterets stab har der igennem flere år — foruden den væsentlige bestanddel af danske officerer — været knyttet britiske og amerikanske officerer. Efterhånden som de tyske styrker opbyggedes, måtte det forventes, at man fra NATOs side ville fremsætte ønske om, at der til COMLANDENMARKs hovedkvarter også tilkommanderedes tyske stabsofficerer. Regeringens stilling hertil er, at Danmarks medlemskab af NATO må have til følge, at vi nøje samarbejder med vore allierede og i fællesskab deltager i planlægningsarbejdet. Vi har stabsofficerer i de NATO-hovedkvarterer, der har med planlægningen af forsvaret af vort område at gøre, og det er kun naturligt, at andre NATO-lande, herunder Tyskland, deltager i planlægningsarbejdet, der vedrører vedkommende lands styrker og område. Regeringen har derfor givet sin tilslutning til, at der ved NATO-hovedkvarteret i København, COMLANDENMARK, tilknyttedes enkelte tyske stabsofficerer.

Da det danske flyvevåben skal operere i bl. a. Slesvig-Holsten, er det nødvendigt, at der finder et koordineret samarbejde sted med alle de NATO-flyverstyrker, som opererer i dette område. Derfor er det nødvendigt, at der mellem det tyske flyvevåben og det danske flyvevåben finder et samarbejde sted. Det sker i den form, at der optages kontakt mellem danske stabsofficerer under flyverkommandoen og tilsvarende tyske myndigheder for at koordinere forsvarsplanerne for vort eget område og Slesvig-Holsten.

Inden jeg afslutter mine bemærkninger om det militære samarbejde med Tyskland,

vil jeg nævne, at vi har tiltrådt, at der knyttes en forsvarsattaché til den tyske ambassade i København, og der vil ligeledes blive knyttet en dansk forsvarsattaché til ambassaden i Bonn.

Lad mig derefter vende mig til det andet led af forespørgslen. I og for sig kunne jeg besvare spørgsmålet meget hurtigt, da forsvarsminister Strauss selvfølgelig ikke på noget tidspunkt har udtalt, at danske styrker skulle indgå i de tyske styrker, og ej heller har tænkt sig noget sådant. Men lad mig besvare spørgsmålet, som om det var sagligt udformet og refererede sig til de af forsvarsminister Strauss fremsatte udtalelser om revision af regionsgrænserne inden for NATO-forsvaret i Europa.

Foranledningen til den megen avisomtale af dette spørgsmål er, som den ærede ordfører for forespørgerne også var inde på, at den tyske admiral Ruge i forbindelse med oprettelsen af en kommandoorganisation for Østersøen som sin opfattelse offentligt udtalte, at området fra Norge til Alperne burde samles under én kommando, idet det måtte betragtes som ét forsvarsområde. Som det vil være kendt fra dagspressen, udtalte jeg inden min afrejse til USA, at disse planer ikke forelå for den danske regering, og at vi ville holde fast ved Danmarks tilknytning til nordregionen.

Da en række danske journalister nogle dage efter under en rejse til Bonn mødte forsvarsminister Strauss, kom man på en pressekonference ind på spørgsmålet om dansk-tysk militært samarbejde. Man drøftede de nylig fremsatte synspunkter om ændring af NATOs regionsgrænser, og uden at jeg her skal komme nærmere ind på de udtalelser, der faldt, og på den erklæring, der jo er kendt fra pressen, og som udsendtes af det tyske forsvarsministerium den 7. november, vil jeg dog gerne sige, at det fra tysk side blev udtalt, at afgørelsen af spørgsmålet om grænsedragningen lå hos NATO-organerne i Paris.

Efter de senest foreliggende oplysninger synes man fra tysk side i realiteten kun at have to ønsker med hensyn til den kommandomæssige side af samarbejdet, nemlig for det første at de tyske flådestyrker samles under en enkelt kommando, idet det for tiden er således, at flådestyrkerne i Nordsøen hører under centralregionen og